

- projekt -
UCHWAŁA Nr XXXVIII/ /18
Rady Gminy w Czarnej
z dnia ... października 2018 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994 ze zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm.),

Rada Gminy w Czarnej uchwała, co następuje:

§ 1

Po rozpatrzeniu skargi na działalność Wójta Gminy Czarna Pani Zofii Kopciuch zam. Czarna Dolna, doręczonej w dniu 13.08.2018 r. przez Wojewodę Podkarpackiego uznaje się skargę za bezzasadną.

§ 2

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do poinformowania Skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie:

W dniu 13 sierpnia 2018 r. wpłynęła do tut. Urzędu Gminy skarga na działalność Wójta Gminy Czarna przekazana przez Wojewodę Podkarpackiego celem rozpatrzenia.

Skarżąca Pani Zofia Kopciuch w piśmie z dnia 26 czerwca 2018 r. domagała się od Wójta Gminy udzielenia informacji, dlaczego na drodze gminnej prowadzącej z Czarnej Dolnej do Teleśnicy stoi szlaban. Skarżąca chce wiedzieć jaką rolę pełni w tym właśnie miejscu. Skarżąca podnosi, że szlaban narusza jej wolność osobistą. Chce także wiedzieć jak długo mieszkańcy będą czekać na most, skoro stary zagraża bezpieczeństwu. Końcowo zażądała jak najszybszego usunięcia dwóch szlabanów.

Do skargi załączono 7 zdjęć.

Przedmiotowa skarga została przedstawiona radnym na sesji w dniu 7 września 2018 r. celem zapoznania się z jej treścią i wyjaśnieniami Wójta Gminy.

Rada Gminy uznaje skargę za bezzasadną.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że skarga dotyczy bezczynności Wójta co wynika bezpośrednio z jej treści (pismo z dnia 1.08.2018 r.).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów polskich skarga na bezczynność jest zasadna tylko wtedy, gdy w prawnie ustalonym terminie organ ten nie podejmuje żadnych czynności w sprawie lub wprawdzie prowadzi postępowanie, ale mimo istnienia ustawowego obowiązku nie kończy go wydaniem w terminie decyzji, postanowienia lub innego aktu ani nie podejmuje innej stosownej czynności a przy tym nie został wyznaczony nowy termin załatwienia sprawy (zob. np.: wyrok NSA z 13 listopada 1998 r., IV SAB 124/98, LEX nr 43729; wyrok NSA z 27 stycznia 1999 r., I SAB 142/98, LEX nr 47965; wyrok NSA z 19 lutego 1999 r., IV SAB 153/98, LEX nr 48688; wyrok NSA z 20 lipca 1999 r., I SAB 60/99, OSP 2000, nr 6, poz. 87). Celem kwestionowania bezczynności organu jest bowiem przede wszystkim wymuszenie na organie administracji załatwienia sprawy. Zarzut bezczynności uzasadnia zatem nie tylko niedotrzymanie terminu załatwienia sprawy, lecz także odmowa wydania aktu mimo istnienia ustawowego obowiązku, choćby organ mylnie sądził, że załatwienie sprawy nie wymaga wydania aktu. Dla stwierdzenia bezczynności organu konieczne jest więc ustalenie, czy organ administracji był w danej sprawie zobowiązany do wydania decyzji lub innego aktu albo do podjęcia czynności. Pojęcie bezczynności odnosi się zatem nie tylko do przekroczenia terminu załatwienia sprawy, lecz także do kwestii istnienia normy ustawowej zobowiązującej i równocześnie upoważniającej organ do działania (na podstawie: Przybysz Piotr Marek, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz aktualizowany, Opublikowano: LEX/el. 2018, stan prawny na 16 czerwca 2018 r.).

W niniejszej sprawie Wójt Gminy jako organ administracji publicznej nie miał podstaw do wszczęcia postępowania administracyjnego oraz do zakończenia go wydaniem decyzji administracyjnej, postanowienia lub innego aktu ani do podjęcia innej stosownej czynności. Skarżąca żądała informacji i zdjęcia szlabanów. Nie żądała wydania decyzji, postanowienia lub innego aktu. Usunięcia szlabanów Wójt nie mógł wykonać, ponieważ zostały umieszczone na

gruncie prywatnym, zapewne przez właściciela gruntu i nie można w tym zakresie stwierdzić żadnego naruszenia prawa administracyjnego, które upoważniałoby Wójta do wydania aktu administracyjnego. Skoro nie było podstaw do wszczęcia postępowania administracyjnego i takie postępowanie się nie toczyło, a Wójt nie był uprawniony do wydania aktu administracyjnego to nie można mu zarzucić beczynności. Prawdliwość tego stanowiska potwierdza np. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 27 marca 2018 r., sygn. akt II SAB/Bk 6/18, w którym Sąd orzekł: *„Z beczynnością organu administracji mamy do czynienia wówczas, gdy w prawnie określonym terminie organ nie podejmuje żadnych czynności w sprawie lub gdy prowadzi wprawdzie postępowanie, ale mimo ustawowego obowiązku nie zakończył go wydaniem decyzji, postanowienia lub innego aktu albo nie podjął stosownej czynności. Obowiązek wydania aktu administracyjnego musi wynikać z konkretnego przepisu prawa materialnego, na podstawie którego strona żąda spełnienia czynności.”* Analogicznie np. Wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 11 stycznia 2018 r. sygn. akt II SAB/Go 86/17 czy Wyrok WSA w Warszawie z dnia 29 listopada 2017 r. sygn. akt VIII SAB/Wa 96/17.

Niezależnie jednak od powyższego Wójt jako organ wykonawczy Gminy prowadził postępowanie wyjaśniające tj. dokonano oględzin w terenie, ustalono koszty remontu mostu na podstawie kosztorysu inwestorskiego z dnia 19.07.2018 r. oraz stwierdzono, że przedmiotowe szlabany nie stoją na drodze gminnej. Ustalenia te zostały zakończone już po przekazaniu skargi przez Wojewodę Podkarpackiego.

W związku z powyższym Rada Gminy w Czarna, działając stosownie do art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm.) uznała skargę za bezzasadną.

II SAB/Go 86/17, Zaskarżenie braku złożenia funkcjonariuszowi propozycji pełnienia służby w Służbie Celno - Skarbowej. Warunki stwierdzenia bezczynności organu administracji. - Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim

LEX nr 2435470 - wyrok z dnia 11 stycznia 2018 r.

TEZA | **aktualna**

1. Złożenie funkcjonariuszowi propozycji pełnienia służby w Służbie Celno - Skarbowej, która zgodnie z art. 169 ust. 4 p.w.u. KAS stanowi decyzję ustalającą warunki pełnienia służby. Decyzja administracyjna stanowi natomiast akt, co do zasady, objęty kognicją sądu administracyjnego na podstawie art. 3 § 2 pkt 1 p.p.s.a. Oznacza to, że opieszałość w wydaniu takiej decyzji może być zwalczana poprzez skargę na bezczynność (art. 3 § 2 pkt 8 p.p.s.a.).

2. Dla stwierdzenia bezczynności organu konieczne jest ustalenie, czy organ administracji był w danej sprawie zobowiązany do wydania decyzji lub innego aktu albo do podjęcia czynności. Celem skargi na bezczynność jest bowiem spowodowanie wydania przez organ właściwego aktu lub czynności czyli wywiązania się przez organ z prawnego obowiązku wydania takiego aktu.

VIII SAB/Wa 96/17, Dopuszczalność skargi na bezczynność organu na gruncie ustawy o dostępie do informacji publicznej. - Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie

LEX nr 2429356 - wyrok z dnia 29 listopada 2017 r.

TEZA | **aktualna**

Aby można było mówić o bezczynności organu należy przede wszystkim stwierdzić, że ciąży na nim wynikający z przepisów prawa obowiązek wszczęcia postępowania i podjęcia w nim stosownego rozstrzygnięcia (stosownej czynności), a dopiero później, iż obowiązku tego - w nakazanym terminie - organ nie wypełnia. Przy czym wyjaśnić należy, że skarga na bezczynność organu na gruncie u.d.i.p. nie przysługuje, gdy przedmiot wniosku nie stanowi informacji publicznej lub gdy podmiot zobowiązany do udzielenia informacji wyda decyzję o odmowie jej udostępnienia.